

לוי, עזיז

עזיז, בן זלפה ושאול, נולד ביום כ"ב בניסן תשט"ו (20.3.1955) במעוז ציון. שמו קורא לו על-שם אחיו הבכור, שנפטר בהיותו צעיר. עזיז, הצעיר והאהוב במשפחה, גדל מוקף חמימות ואהבה רבה והיה קשור אל משפחתו בכל נימי נפשו. הוא למד בבית-הספר היסודי "אריאל" במעוז ציון ועוד בהיותו ילד רך, התגלה כושרו הארגוני הרב. מחנכו מספר שאם כי לא היה מן המצטיינים בכיתתו, הצטיין בארגון מסיבות כיתה ובפעולות חברתיות. הוא היה מנהיג טבעי, הרוח החיה בכל פעילות וחבר וידיד אהוב על הכל. אחרי שסיים את חוק לימודיו בבית-הספר היסודי, החליט עזיז לעבוד כדי לעזור בכלכלת המשפחה ולהקל את העומס מעל הוריו, שמצב בריאותם לא היה שפיר. אחרי שניסה ידו במספר עבודות, התקבל לעבודה בבית החרושת לטקסטיל "ישראלנול". חבריו לעבודה מספרים עליו שהיה בחור עליו ואוהב לצחוק, וכי השתלב בפעולות החברתיות של המפעל ולא אחת אף השתתף בארגון. בעבודה לא היה שני לו במסירות, בדיוקנות וברצינות. עזיז היה אח וחבר שניתן לסמוך עליו. הוא ניתן בחוש טכני לא רגיל, ולא הייתה תקלה שעזיז לא מצא דרך לתקנה. לגבי המשפחה היה עזיז כוח מלכד ועצם נוכחותו העניקה להם ביטחון ושלוה. את רוב שכרו נהג לתת לאמו ועזר לה בכל. לאחותו הבכורה היה קשור באהבה רבה וילדיה העריצו את דודם, שלא חסך מהם דבר.

עזיז גויס לצה"ל בתחילת פברואר 1973 והוצב לחיל הרגלים. אחרי שעבר את שלבי האימון הבסיסי הוצב בחטיבת "גולני", בפלוגה א' של גדוד "גדעון". באמונים הצטיין ככושר גופני מעולה, היה נושא משאות, עוזר לחבריו ומעודד אותם תמיד. הוא היה בחור שאכפת לו, נהג להתעניין בכל נושא, ובזכות כושרו הארגוני וחיבתו נחשב ביחידתו כחייל מעולה. כשפרצה מלחמת יום הכיפורים היה עזיז במוצב החרמון. ביום י' בתשרי תשל"ד (6.10.1973) בשעות הצהריים, פתחו הסורים בהפגזה כבדה ובשעה חמש אחרי הצהריים, כאשר החלו חיילי המוצב לסגת, נתקלו במארב של חיילים סורים. בהתקלות זו נפגע עזיז ונהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל. השאיר אתריו הורים, שני אחים ושתי אחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת רב-טוראי.

במכתב למשפחה השכולה כתב עליו מפקדו: "בנכם, עזיז, ביצע תפקידו כרובאי במוצב החרמון ובפלוגה א' של גדוד "גדעון", בחטיבת "גולני", בצורה מושלמת ומופתית, באומץ לב, במסירות ובנאמנות. הוא היה חייל טוב ואהוד על חבריו ועל מפקדיו. עזיז נפגע בגזרת החרמון, תוך כדי נסיון להדוף את האויב הסורי. הנני מביע את צערי ואת צער הגדוד בנפול בנכם עזיז. זכר גבורתו יינן לנצח בדברי ימי עמנו ושמו יהיה חרוט על אדמתה וסלעיה של הארץ הזאת לדור ודור".
דברים לזכרו פורסמו בחוברת "חללי גדוד גדעון במלחמת יום הכיפורים".

לוי עדיד ז"ל